

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skyggebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 14. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649683016816/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

»Jetzt muss man Deutsch sprechen!« sagde jeg, da jeg havde det ene Been paa Skibsbroen i *Lübeck*, og mærkede den tydske Luft blæse mig lige ind i Ansigtet. Rundtom i Buskene sang Fuglene en stor Velkomstsang til os, og det var ganske paa dansk, ganske som hjemme hos os! de tænkte vel, at vi ikke vare det tydske Sprog mægtige. Der var derfor heller ikke en Sjæl af Passagererne, der takkede dem derfor.

Hvad der ellers især fraperede mig, var at de ganske smaae, lübske Unger snakkede Tydsk, og det meget bedre end jeg, der dog har staaet mig saa godt deri til Examen. »Det maa være kloge Børn!« tænkte jeg, »saa smaae, og dog saa ferme i Tydsken!« – Jeg kom strax til at tænke paa det bekjendte, kloge, lübske Barn, der 1722 havde Audients hos Frederik IV. og om hvem der staaer i Skrifterne, at det sagde: »Allerdurchlauchtigste, stormægtigste Konge, allernaadigste Konge og Herre! lykkelig er denne Dag, paa hvilken mig svage Pattebarn vederfares den allerunderdanigste Devotion at adorere Deres Kongelige Majestæt o.s.v.« – og tilsidst: *»permettez moi Sir! que je baise la main de votre Majesté Et le bord de votre habit royal!«* derefter blev han tørstig og det blev ham tilladt at patte. – Dette er, som bekjendt, en meget sandfærdig Historie.

Gud veed om ellers de andre lübske Børn ere saa stive i Frandsken som dette »svage Pattebarn«, de saae mig i det mindste ud til allehaandede.

Gjennem en gammel hvælvet Port med tykke Mure paa Siderne traadte vi nu ind i den frie Hanse-Stadt:

Lübeck

Her mellem de spidsgaviede Huse, snevre Side-Gader, og i Erindringer, der kaster et historisk Gevant om det Hele, troer man sig flyttet Aarhundreder tilbage i Tiden; disse kantede Bygninger, disse Steenhelte paa Raadhuset, og malede Billeder paa Glasruden af den gamle Kirke, vi kom forbi, saae ogsaa saaledes ud, da *Jørgen Wollenweber* her kunde tale et kraftigt Ord med. At Kirkerne staae aabne, bringer ogsaa til at tænke paa Catholicismen her, og mangt et Billede fra den Tid, skjøndt det ikke er et Kunstværk, griber os dog ved sin poetiske Idee, eller sin Ælde.

Jeg var i Maria-Kirken, saae det berømte astronomiske Uhrværk og den endnu berømtre *Cyclus* af Malerier, man kalder »Dødninge-